

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Σταθίου 1, Έγκωμη, Ταχ. Θυρίς 1884 ΛΕΥΚΩΣΙΑ, Τηλ. 43096-7, Τηλ. Διεύθ. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡ.9/1980)

"Α.Π.Ο.Π." ΠΑΦΟΥ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ
Δ.Ε. Κ.Ο.Π. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 8.7.1980"

Ημερομ. Ακροάσεως: 17.10.1980

Ώρα: 6.00 μ.μ.

Τόπος: Γραφεΐα Κ.Ο.Α.

Ενώπιον: κ.κ. Τίτου Φάνου 'Αντιπροέδρου, Τάσσου Παπαδοπούλου, 'Αντώνη Δράκου
καί 'Ανδρέα Δικηγороπούλου Μελών

Εμφανίσεις: 'Ανδρέας 'Ομήρου - Δικηγόρος διά Σωματεΐον Α.Π.Ο.Π.
Τάκης Στεφανίδης - Γεν. Γραμματέας έκ μέρους Κ.Ο.Π.
Παρίσταται καί ὁ κ. Κυριάκος Ζινιέρης μέλος Σωματεΐου Α.Π.Ο.Π.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Εἰς τήν παροῦσαν ὑπόθεσιν τό Σωματεΐον "Α.Π.Ο.Π." ὑπέβαλεν ἔφεσιν κατά τῆς ἀποφάσεως τῆς Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. ἡμερομηνίας 8ης 'Ιουλίου 1980, διά τῆς ὁποίας ἐπεβλήθη εἰς τό Σωματεΐον "£100.- πρόστιμον καί ἀποκλεισμός μιᾶς ἀγωνιστικῆς ἡμερομηνίας".

Τό Σωματεΐον "Α.Π.Ο.Π." διά τῆς ἐφέσεώς του ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς αὐτό ποινή ἦτο "ὑπερμέτρως αὐστηρά".

'Εν ἀρχῇ τῆς ἐνώπιόν μας διαδικασίας, ἐτέθη ὑπό τῆς Α.Δ.Ε.Α. ὡς προκαταρκτικόν θέμα πρὸς συζήτησιν τό ἐρώτημα κατά πόσον αὕτη κέκτηται δικαιοδοσίαν νά ἐπιληφθῇ τῆς παρούσης ὑποθέσεως ὡς ἀνωτάτη δευτεροβάθμιος Δικαστική 'Επιτροπή.

'Ο δικηγόρος τῶν ἐφεσεϊάντων ὑπεστήριξεν ὅτι βάσει τοῦ ἄρθρου 6(2) τοῦ περί Κυπριακοῦ 'Οργανισμοῦ 'Αθλητισμοῦ Νόμου (Νόμος 41/1969), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διά τοῦ ἄρθρου 2(β) τοῦ Νόμου 22/1972, ἡ Α.Δ.Ε.Α. κέκτηται ἀρμοδιότητα νά ἐπιλαμβάνεται κατ'ἔφεσιν ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν ἀποφάσεων τῆς Κ.Ο.Π., τῆς δικαιοδοσίας της μή περιοριζομένης πλέον εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκεῖνας, εἰς τὰς ὁποίας τό Καταστατικόν τῆς Κ.Ο.Π. ἐπιτρέπει τήν ἄσκησιν ἐφέσεως.

Ἦκούσαμεν μετὰ προσοχῆς τὴν ἐπιχειρηματολογίαν τοῦ δικηγόρου τῶν ἐφεσεϊόντων καί κατὰ πλειοψηφίαν, τῶν κ.κ. Ἀντώνη Δράκου καί Ἀνδρέα Δικηγοροπούλου διαφωνούντων, ἠκολουθήσαμεν τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Α.Δ.Ε.Α. εἰς τὴν ὑπόθεσιν ΑΡ. 1/1979(1) "ΗΡΑΚΛΗΣ" Γερολάκκου (11) Παδοσφαι-
ριστῆς ΚΩΝ/ΝΟΥ ΠΕΤΡΟΣ κατὰ ἀποφάσεως Δ.Ε. Κ.Ο.Π. ὑπὸ ἡμερ. 5.11.79, εἰς τὴν
ὁποίαν ἐλέχθησαν, μεταξύ ἄλλων, τὰ ἀκόλουθα:

"Ἐκ τῆς διατυπώσεως τοῦ Κανονισμοῦ 14(2) προκύπτει σαφῶς ὅτι αἱ ἀρμοδιότητες τῆς Α.Δ.Ε.Α., ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ θέμα ἐφέσεων, περιορίζονται μόνον εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐφεσις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν καταστατικῶν τῶν οἰκείων ὁμοσπονδιῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ κέκτηται ἀρμοδιότητα δυνάμει τοῦ τροποποιητικοῦ Νόμου 22 τοῦ 1972 νά ἀσκῇ δευτεροβάθμιον δικαιοδοσίαν ἐπὶ ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν ἀποφάσεων. Ἐάν ὁ Ὄργανισμός ἐσκόπει νά ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν Α. Δ. Ε. Α. τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἄνευ περιορισμοῦ θὰ ἔπρεπε νά πράξῃ τοῦτο ρητῶς διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ 14(2). Δέν συμφωνοῦμεν μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ δικηγόρου τῶν αἰτητῶν ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐδικαιούτο νά ἀναθέσῃ, καί δυνατόν νά ἀνέθεσε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2(β)(1) τοῦ τροποποιητικοῦ Νόμου 22 τοῦ 1972, τὰς ἀρμοδιότητάς του νά ἀσκῇ δευτεροβάθμιον δικαιοδοσίαν ἄνευ περιορισμοῦ, εἰς τὴν Α.Δ.Ε.Α., καθ'ὅτι ἡ ἀνάθεσις τῶν ἀρμοδιοτήτων ταύτων δέον ὅπως γίνεται διὰ Κανονισμῶν ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἀναριθμημένου ἄρθρου 18(2)(α) τοῦ Νόμου καί οὐχί δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου."

Τὸ ἐρώτημα συνεπῶς, τὸ ὁποῖον ἐγείρεται, εἶναι κατὰ πόσον τὸ Καταστατικὸν τῆς Κ.Ο.Π. ἐπιτρέπει ἔφεσιν εἰς τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν ὑπόθεσιν.

Αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας χωρεῖ τοιαύτη ἔφεσις, παραβλέπονται ρητῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20(1)(δ) καί (2)(ε) τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π.

Αἱ διατάξεις αὗται ἔχουν ὡς ἀκολουθῶς:

"Ἄρθρον 20ον

1. Ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

XXXXX XXXXXXXXXX. XXXXXXXX. XXXXXXXX

(δ) Ἐκδικάζει αἰτήσεις τῶν διαγωνιζομένων Σωματείων εἰς περιπτώσεις διακοπῆς τοῦ ἀγῶνος πρὸ τῆς λήξεως του ὡς καί ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρου ἀγῶνος παραπεμπομένης αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Ο.Π.

Νοεῖται ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου (2) χωρεῖ ἔφεσις εἰς τὴν Ἀνωτάτην Δικαστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀθλητισμοῦ τοῦ Κ.Ο.Α.

XXXXXX XXXXXXXXXX. XXXXXXXX. XXXXXXXX

2. Ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νά ἐπιβάλλῃ τὰς κάτωθι παινάς,

XXXXXX XXXX XXXXXX XXXXXX XXXXXXXXXX

(ε) 'Οριστικήν διαγραφήν καί ἀποβολήν ἀπό τήν δύναμιν τῆς Κ.Ο.Π. οἴουδῆποτε σωματείου ἢ ποδοσφαιριστοῦ ἢ Διαιτητοῦ καταδικαζομένου διά σοβαράν παράβασιν τῶν βασικῶν ἢ θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς 'Ομοσπονδίας.

'Εν τοιαύτῃ περιπτώσει τό Σωματεῖον καί ὁ ποδοσφαιριστής καί ὁ Διαιτητής δικαιοῦνται ὅπως, ἐντός τῶν χρονικῶν ὁρίων ἅτινα καθορίζονται ὑπό τῶν περί Κυπριακοῦ 'Οργανισμοῦ 'Αθλητισμοῦ Κανονισμῶν, ἐφεσιβάλουν τήν ἀπόφασιν τῆς Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς ἐνώπιον τῆς 'Ανωτάτης Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς 'Αθλητισμοῦ."

Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἐνώπιόν μας περίπτωσις δέν ἐμπίπτει εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π. καί κατά συνέπειαν ἡ Α.Δ.Ε.Α. στερεῖται ἀρμοδιότητος νά ἐπιληφθῇ τῆς παρούσης ὑποθέσεως ὡς ἀνωτάτη δευτεροβάθμιος Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς.

'Ος ἤδη ἀνεφέρθη, ἡ ἀπόφασις ἡμῶν ὅτι εἰς τήν παροῦσαν ὑπόθεσιν δέν χωρεῖ ἐφεσις ἐνώπιον τῆς Α.Δ.Ε.Α. δέν ἦτο ὁμόφωνος. 'Υπέρ αὐτῆς ἐτάχθησαν ὁ 'Αντιπρόεδρος τῆς Α.Δ.Ε.Α. καί ὁ ἐκ τῶν Μελῶν αὐτῆς κ. Παπαδόπουλος, ἐνῶ οἱ κ.κ. Δράκος καί Δικηγόροπούλας ἐψήφισαν ἐναντίον αὐτῆς. -

Οἱ περί Κυπριακοῦ 'Οργανισμοῦ 'Αθλητισμοῦ (Γενικά Διατάξεις καί Πειθαρχία) Κανονισμοί τοῦ 1970 ἕως 1971 προβλέπουν εἰς τόν Κανονισμόν 12 τά ἑξῆς:

"12. 'Η 'Ανωτάτη Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς 'Αθλητισμοῦ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον παρίστανται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ 'Αντιπρόεδρος αὐτῆς καί ἐν ἑτερον μέλος αὐτῆς. 'Οσάκις ἡ 'Ανωτάτη Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς 'Αθλητισμοῦ ἀπαρτίζεται ἐκ δύο Μελῶν, μή ἐπιτευχθείσης ὁμοφωνίας, ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ 'Αντιπρόεδρος, ὡς θά ἦτο ἡ περίπτωσις, θά ἔχῃ δευτέραν ἢ νικῶσαν ψήφον."

Εἰς τήν παροῦσαν περίπτωσιν ἡ 'Επιτροπῆς ἀπηρτίζετο ἐκ τεσσάρων Μελῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ 'Αντιπροέδρου, ἐγείρεται δέ τό ἐρώτημα κατά πόσον, ἐν ᾧψει τῆς ἰσοψηφίας (2-2) καί ἐλλείψει ρητῆς προνοίας εἰς τοὺς περί Κυπριακοῦ 'Οργανισμοῦ 'Αθλητισμοῦ Κανονισμούς ὅσον ἀφορᾷ τήν τοιαύτην περίπτωσιν, ὁ 'Αντιπρόεδρος ἔχει δευτέραν ἢ νικῶσαν ψήφον.

'Ο νομικός κανὼν ἐρμηνείας ἀνός κειμένου εἶναι ὅτι, ὡσάκις γίνεται δι' αὐτοῦ ἀναφορά εἰς ἐν πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἢ κατάστασιν, ὑπονοεῖται ὁ ἀποκλεισμός ἄλλων προσώπων, πραγμάτων ἢ καταστάσεων τῆς αὐτῆς κατηγορίας, τά ὅποια δέν ἀναφέρονται ρητῶς ἐν αὐτῷ. 'Ο κανὼν οὗτος συνοψίζεται εἰς

τό νομικόν άξίωμα "expressio unius est exclusio alterius" ώς καί είς τό παρεμφερές "expressum facit cessare tacitum".

Τά άξιώματα ὅμως ταῦτα, βάσει παγίας νομολογίας, δέον νά ἐφαρμόζονται μετά πολλῆς προσοχῆς.

Οὕτω διά νά ἐφαρμοσθῇ ὁ άνωτέρω κανών δέν εἶναι άρκετόν ὁ ρητός ὅρος καί ὁ σιωπηρός ὅρος νά εἶναι άπλῶς άσύμφωνοι. Πρέπει νά εἶναι σαφές ὅτι δέν εἶναι εὐλόγως δυνατόν νά ἐπιδιώκεται ἡ συνύπαρξις των. Τό "exclusio" ἢ ἡ παράλειψις νά καταστή τó "expressio" πλήρες ὀφείλεται συχνάκις είς παραδρομήν ἢ είς τό γεγονός ὅτι αὐδέποτε ὑπέπεσεν είς τήν αντίληψιν τοῦ συντάκτου ὅτι τό άντικείμενον, τό ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι παραλείπεται, ἔχρηζεν οἰασδήποτε εἰδικῆς μνείας.

Τό "expressio unius exclusio alterius" δέν εἶναι δυνατόν νά ἐφαρμόζεται ὅπου ἡ ἐφαρμογή του ὀδηγεῖ είς άνακολουθίαν ἢ άσυνέπειαν.

Είς τήν ἐνώπιον μας περίπτωσιν κατά τήν γνώμην τῆς πλειοψηφίας, τοῦ κ. Δικηγοροπούλου διαφωνοῦντος, εἶναι φανερόν ὅτι ὁ σκοπός τοῦ Κανονισμοῦ, διά τῆς ἐκχωρήσεως δευτέρας ἢ νικώσης ψήφου είς τόν Πρόεδρον ἢ τόν Ἀντιπρόεδρον, άναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἦτο διά νά άποφεύγεται τό άδιέξοδον καί νά καθίσταται δυνατή ἡ λήψις άποφάσεως. Ὁ λόγος ὅμως αὐτός ίσχύει ἐξ ἴσου τόσον είς τήν περίπτωσιν ίσοψηφίας 1-1, ὅσον καί είς τήν περίπτωσιν ίσοψηφίας 2-2.

Ἡ πλειοψηφία πιστεύει ὅτι ἡ ἔλλειψις άναφορᾶς ἐν τῷ Κανονισμῷ είς τήν περίπτωσιν ίσοψηφίας 2-2 δέν ὀφείλεται είς σκόπιμον παράλειψιν, ἀλλ'είς τυχαίαν τοιαύτην, λόγῳ άβλεψίας άπό μέρους τοῦ συντάκτου τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὑπό τό φῶς τῶν άνωτέρω καί καθοδηγούμενη ὑπό τῆς νομολογίας ἡ Α.Δ.Ε.Α., διαφωνοῦντος τοῦ κ. Δικηγοροπούλου, άποφαίνεται ὅτι ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος, άναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἔχει δευτέραν ἢ νικῶσαν ψήφον, ὅχι μόνον ὁσάκις ὑπάρχει ίσοψηφία 1-1, ἀλλά προκειμένου καί περί ίσοψηφίας 2-2.

Κατά συνέπειαν, είς τήν παροῦσαν διαδικασίαν ἡ ληφθεῖσα ὑπό τοῦ Ἀντιπροέδρου καί ἐνός τῶν Μελῶν άπόφασις δέον νά θεωρηθῇ ὅτι συγκεντρώνει 3 ψήφους ἔναντι 2 τῶν ἄλλων παρόντων μελῶν.

Ἐπειδή ἡ ἔφεσις τοῦ Σωματείου "Α.Π.Ο.Π." δέν ὑπεβλήθη εἰδικῶς πρὸς τήν Α.Δ.Ε.Α., ἀλλά πρὸς τόν Κυπριακόν Ὀργανισμόν Ἀθλητισμοῦ, ἡ Α.Δ.Ε.Α. κρίνει ὅτι ὑπό τάς περιστάσεις τό Σωματεῖον "Α.Π.Ο.Π." δικαιῶται ἐπιστροφῆς είς αὐτό τοῦ κατατεθέντος παραβόλου, ἐφ'ὅσον βάσει τῆς σχετικῆς Νομοθεσίας,

ώς αυτή έτροποποιήθη διά τοῦ Νόμου 22 τοῦ 1972, ἔχει παραχωρηθῇ εἰς τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Ὁργανισμοῦ ἀρμοδιότης νά κρίνῃ καί ἀποφασίζῃ ἐπί ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐφέσεων ἐναντίον ἀποφάσεων τῶν οἰκείων Ὁμοσπονδιῶν.

Τό ἀποτέλεσμα τῆς παρούσης διαδικασίας εἶναι ὅτι ἡ ἔφεσις δέν δύναται νά ἐκδικασθῇ ὑπό τῆς Α.Δ.Ε.Α., λόγῳ ἀναρμοδιότητος αὐτῆς.

Τίτος Φᾶνος

Ἀντιπρόεδρος *Τίτος Φᾶνος*

Τάσσος Παπαδόπουλος

Μέλος *Τάσος Παπαδόπουλος*

Ἀντώνης Δραῖκος

Μέλος *Αντώνης Δραῖκος*

Ἀνδρέας Δικηγορόπουλος

Μέλος *Ανδρέας Δικηγορόπουλος*

Λευκωσία 8η Ἀπριλίου 1981.